

komme fra det ærede Medlem, ved passende Leiligheder, men jeg maa meget advare imod, at man skulde troe, at Alt var vel ordnet, naar man kun fik det trukket ind under Finantsloven og Rigsdagen; thi tilsidst vilde det da komme dertil, at ikke blot Amtsraadsregnskaberne og Kjøbstædernes Regnskaber, men ogsaa Sogneraadsregnskaberne osv. tilsidst kom ind under Rigsdagen. Rigsdagen er ganske vist en prisværdig Indretning, men den er dog ikke brugelig til Alt, og jeg troer, at det kun er en ubevist Centralisationslyst, der fører til, at man saaledes vil have Alt ind under Rigsdagens Omraade; dette Omraade maa ogsaa have sin Begrændsning, og man maa derfor overlade, hvad der er localt og kommunalt, til andre Autoriteter.

Formanden: Folkethingsmanden for Vette Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Nielsen: Jeg begjærede blot Ordet for at sige, at, da jeg sidste Gang, jeg havde Ordet, citerede § 8, at intet Udlaan kan finde Sted i faste Eiendomme uden forudgaaet Bekjendtgjørelse, saa blev jeg afbrudt med den Bemærkning, at der endnu intet Udlaan havde fundet Sted. Skøndt jeg rigtig nok ikke kunde erindre, at der var Noget i Loven, som bestemte, at intet Udlaan kunde finde Sted, troede jeg alligevel, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse; nu seer jeg imidlertid, at det ikke er Tilfældet. Jeg troer, at Folk ellers vilde have fundet det urigtigt, at der ingen Bekjendtgjørelse havde været udføret i saa Henseende. Jeg hører nu af det ærede Medlem her ligeoverfor (Alberti), at man har draget Pengene til Kjøbenhavn og sat dem ind i Privatbanken, og at der som Følge deraf Intet har været at udlaane. Havde jeg Valget imellem enten at faae en anden Overformynderlov, eller at faae det, der her foreligger, ind, saa vil jeg give det ærede Medlem for Viborg (Brogendahl) Ret og med ham sige: Lader os faae en anden Lov; men da jeg ikke har Valget derimellem, saa vil jeg sige: Lader os saa faae det ind; maaskee det

da vil føre til, at vi kunne gjøre os Haab om at faae en anden Lov.

Justitsministeren: Hvis jeg et Døgn vilde komme tilbage til Hospitalet, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg tillader mig at troe, han gjerne kunde have opsat at bringe det ham meddeelte Tilfælde paa Bane til 3die Behandling, efterat Spørgsmaalet i selve Udvalget havde været Gjenstand for yderligere Overveielse, og efterat han havde meddeelt mig de Dplysninger, han havde. Det er en gammel Erfaring, at det er vanskeligt, at komme ind paa administrative Spørgsmaals Døftelse i Genhold til mundtlig refererede Svar, som man ikke selv har havt Leilighed og Tid til at læse. Havde det ærede Medlem havt Taalmodighed til at vente lidt, saa kunde han have givet mig Leilighed til at sætte mig ind i Sagen; før jeg har kunnet gjøre det, holder jeg ikke af at udtale mig. Et andet Medlem (Alberti) har derimod gjort mig et Spørgsmaal med Hensyn til Notarius publicus i Kjøbenhavn, hvilket jeg med Thingets Tilladelse gjerne skal besvare. Efter den Anledning, som — hvis min Huskommission ikke skuffer mig — der ogsaa fra Rigsdagens Side er givet, har det været sat under Forhandling, hvorledes dette Forhold hensigtsmæssigt kunde ordnes — det var under min Forgængers Tid — og den Tanke, som først er kommen frem, var ganske simpelt den, at sætte Notarius publicus i Kjøbenhavn paa fast Løn, saaledes at Sportlerne gik ind i Statskassen. Jeg vil i Forbigaaende her bemærke, at jeg troer, at, naar det kom til Stykket, vilde man vist blive skuffet med Hensyn til det finansielle Udbytte, da man nok har været tilbøielig til at antage, at Overfludet for Statskassen vilde blive større, end det i Virkeligheden kunde blive. — dette være kun sagt i Forbigaaende — men efterat Sagen havde været behandlet i nogen Tid paa dette Grundlag, fremkom der et andet Synspunkt, ganske kort Tid før Rigsdagen samledes, efterat jeg havde tiltraadt Justitsministeriet, i en Erklæring fra Grosferesocietets-Comiteen, nemlig den Tanke, at give Nota-